

Протокол

№

гр. София, 03.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 03.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3371** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именно повикване и след спазване на разпоредбата на чл. 142, ал.1 от ГПК в 14.45 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма] – редовно уведомен, представлява се от адв. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ директор на ТД на НАП [населено място] – редовно уведомен, представлява се от юрк. Б., с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпили по реда на чл.192 от ГПК документи от третото неучастващо по делото лице, а именно дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП-С. с молба от 30.07.2020 година.

АДВ. И.: Запозната съм с представените писмени доказателства от третото неучастващо по делото лице и не възразявам да бъдат приети по делото.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с молба от 30.07.2020 година писмени документи от дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП-С. като доказателства по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма да сочим нови доказателства. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ, като взе предвид изявленията на страните по делото и липсата на други доказателствени искания, счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. И.: Моля да уважите жалбата и да отмените процесното решение, с което е потвърдено постановление за налагане на обезпечителни мерки /П./ от 21.02.2020 година. Основавам се на следните аргументи: на първо място считам, че актовете за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 6, 7 и 8 всички от 14.02.2020 година на основания, на които е образувано изпълнителното дело, цитирано в постановлението, са нищожни. Подробни аргументи в тази насока съм изложила в жалбата. Според чл.166, ал.2, изр.2 от ДОПК, когато в определения нормативен акт не е посочен органът, който да издаде този тип административен акт председателят на съответната администрация трябва да упълномощи изрично такова лице. В случая председателят на Държавна комисия по хазарта се оказва на практика, че е упълномощил сам себе си, което считам, че излиза извън нормата на чл. 31 от Закона за хазарта, тоест АУПДВ са издадени от орган, който не е разполагал с компетентност за издаването му и поради това считам същите за нищожни. Публичният изпълнител е следвало да установи тази нищожност и съответно да не налага обезпечителни мерки и да не образува изпълнително дело. Ако все пак сметете, че актовете не са нищожни считам, че постановлението е незаконосъобразно и необосновано, издадено при съществени процесуални нарушения на ДОПК. То е необосновано доколкото единствено формално е посочен номерът на изпълнителното дело. Въобще не е посочено основанията за образуването му, както и съответното задължение какво е. Посочен е единствено неговият размер и доколкото публичният изпълнител сам се е позовал на чл.195 от ДОПК е следвало да обоснове обезпечителна нужда. Макар, че в постановлението някъде не са упоменати и АУПДВ, които цитирах по-горе, по които е допуснато предварително изпълнение, не може да се приеме твърдението от стр. 6 на процесното решение, че няма минимални конкретни изисквания за съдържанието на постановлението, поради което това, което е включено в процесното решение е достатъчно. Считам, че минимално необходимо е поне да се посочи на какво основание е издадено постановлението и съответно на изпълнителното дело. Видно от формулировката на основанията за издаването на постановлението на стр. 1 от същото считам, че публичният изпълнител е допуснал смесване на обезпечителен заповест по смисъла на ДОПК. Кодексът прави ясно разграничение между двата. На първо място е цитирано образувано изпълнително

дело по смисъла на чл.220 от ДОПК. В преписката на делото се съдържа съобщение по смисъла на чл.221 от ДОПК. Същите представляват безспорно действия по принудително изпълнение по смисъла на Глава 25 от ДОПК и съответно публичният изпълнител не е следвало да налага заповед по чл.200 и чл.202, ал.1 и чл.201, ал.3, във връзка с чл.195, ал.1 до ал.3 от ДОПК, както е формулирано в постановлението, а е следвало същият да бъде наложен по смисъла на чл.228 от ДОПК и изпълнението да се извърши по смисъла на чл.233 от ДОПК. Не претендирам присъждане на разноски.

ЮРК. Б.: Моля да оставите подадената жалба без уважение. Считаю същата за неоснователна и недоказана. Моля да потвърдите процесното решение като правилно и законосъобразно по мотивите, подробно изложени в него. Считаю, че направеното възражение за нищожност на процесните актове не е относимо към настоящото производство и е предмет на друго дело. Моля за срок за писмени бележки. Претендирам присъждане на разноски, за което представям списък.

АДВ. И. /реплика/: Във връзка с възражението за нищожността считаю, че същото е относимо към разглеждания правен спор, доколкото това са основанията за образуване на изпълнителното дело, във връзка с което е издадено и процесното постановление.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ 7-дневен срок от днес на юрк. Б. за представяне на писмена защита и

ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.54 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: